

EL LECTOR ESCRIU

Contestació al senyor Berga

Sr. Director,
Li agrairia que pogués aclarir a través del periòdic que vostè dirigeix la informació parcial apareguda el dimarts dia 8 d'abril de 1.986 amb el tema «La manca de places de pre-escolar pot fer tornar les aules habilitades a Salt», on el Sr. Berga denuncia la mala planificació del departament d'Ensenyament.

Comenta en aquesta informació que hi ha 317 nens que han d'iniciar el pre-escolar i que l'escola pública sols pot oferir 210 places.

La meua carta va a donar pau i tranquil·litat al Sr. Berga, que, segons sembla, aquest problema el preocupa i el posa nerviós.

No s'atabali, Sr. Berga! No és el departament d'Ensenyament que ha planificat malament, és vostè que en donar aquestes dades ha oblidat l'escola privada a Salt.

Hi ha 5 escoles privades que imparteixen pre-escolar, i aleshores un % de pares que han elegit aquesta classe d'escola, d'això es dedueix que uns 150 nens (comptant curt) seran el pròxim curs escolaritzats a l'escola privada.

Fent el recompte de places queda palès que la planificació escolar realitzada pel Departament d'Ensenyament és totalment correcta i que Salt disposa de «suficients» llocs escolars. **Maria Vilagran Moner.** Directora del Col·legi Vilagran-Noguer (Salt)

La indumentària de la Guàrdia urbana

Sr. Director,
Em dirigeixo a vostè per tal de denunciar públicament l'aptitud del Guàrdia Urbà que apareix a la fotografia de la primera plana (portada) del Punt del diumenge dia 6 del present, ja que, sota el meu punt de vista, observo que aquest senyor, a part d'esbrancar els tractoristes, no sé si el vent se li endugué la gorra o és que, quan va anar a començar al matí, se la va oblidar a casa seva. També observo que aquest individu porta la jaqueta totalment descordada.

Aquesta és la indumentària d'un Guàrdia Urbà?

¿Com volen que nosaltres ens ho prenguem tot al peu de la lletra, si el primer que infringeix les normes és aquest desmanegat individu sense gorra i descordat? ¿És que no hi ha cap reglament que indiqui el bon vestir d'un guàrdia? No té, aquest cos, un comitè de disciplina o ètica? **Jordi Coll.** Girona

Matar el porc a Salt

Sr. Director,
Voldria fer un aclariment sobre una informació apareguda en el seu diari el dia 8 d'abril de 1986. El titular diu: «L'Ajuntament saltenc no deixa matar el porc al pati d'una escola».

Sembla que tant el Sr. Innocenci Mesas, president de «Salt Sardanista», com el Tinent d'Alcalde, Sr. Miquel Berga, obliden que, segons la Resolució de la Direcció General d'Ensenyament Primari de 15 de febrer de 1982 (D.O.G. de l'11 de març) que desplega l'Ordre de 15 d'octubre de 1981, el qui concedeix el permís per utilitzar els locals o instal·lacions de Centres Docents públics és el Consell de Direcció de l'Escola.

El fet concret és que el Sr. Mesas, a l'hora de programar i anunciar la celebració de l'esmentat acte a les dependències del C.P. «La Farga», no comptava amb l'autorització pertinent, a diferència d'actes anteriors en què s'havia sol·licitat aquest permís, i d'una manera expressa se li havia concedit.

Aquesta vegada, doncs, ha oblidat el més important: omplir el full de sol·licitud per poder donar-hi el curs corresponent i rebre contestació.

Així doncs, seria bo llegir i seguir la Normativa vigent, que per això hi és, i així ens estalviariem molts maldecaps. **Esther Calvet i Masoliver.** Directora del C.P. «La Farga». (Salt)

Parlem d'hoquei

Sr. Director,
Després de veure per TV3 un reportatge referent a una nova inauguració d'un pavelló poliesportiu subvencionat per la Generalitat de Catalunya, he pogut comprovar de nou que sols s'hi poden practicar els esports, handbol, bàsquet i gimnàstica esportiva, deixant de racó, com en altres pavellons inaugurats recentment, l'esport de l'hoquei sobre patins, ja que a les pistes, no s'ha previst deixar-hi els corresponents forats o estris per col·locar-hi les tanques, imprescindibles per a la pràctica d'aquest esport. Com és possible que un esport com l'hoquei sobre patins, amb una antiguitat a Catalunya que data dels anys 1915-16, no hagi tingut la promoció dels estaments públics, en aquest cas la Conselleria d'Esports de la Generalitat i els seus arquitectes autors dels projectes d'aquests pavellons. L'hoquei sobre patins ja no és un esport de minories, cal potenciar-lo, tal com s'ha fet i es fa amb el bàsquet, que es poden trobar cistelles instal·lades a

molts jardins públics i gairebé a tots els patins de les escoles. Ja sé que no es poden fer pistes per practicar aquest esport a cada jardí o escola, però almenys quan es dissenyi un pavelló poliesportiu caldria comptar amb l'hoquei. Espero que la Federació de Patinatge digui alguna cosa sobre aquesta qüestió, que repassi els fitxers i veurà la quantitat de nens que d'ençà del 1984 han passat a integrar les plantilles dels clubs d'hoquei sobre patins. **Rafel Planella.** Vilablareix.

Endavant, Joaquim Tell!

Sr. Director,
Sóc un vell català ex-militant d'Estat Català. De jove, juntament amb el President Macià, vaig ésser a la desfeta de Prats de Molló, quan un grup de catalans varen intentar formar un exèrcit per reconquerir la nostra Pàtria, i varem ser desfets per la col·laboració d'Espanya i França. He rebut per tots costats per defensar la meua terra. A la guerra civil vaig lluitar al cantó republicà, que va resultar ser tan centralista i comprendre tan poc el nostre problema com el sector feixista; després, l'exili a Mèxic, anys, enyorança... Al final, la tornada; quina decepció, Barcelona, cada cop més castellana!

Amb el retorn de la democràcia, un altre desengany: els partits que reclamaven l'autodeterminació pacten i obliden el que defensaven. L'any passat el President Pujol fou anomenat «Espanol del año»; on anirem a parar?

Cada cop sóc més vell, i la mort no m'espanta. Sort que surten grups com la Crida i el Moviment de Defensa de la Terra que parlen clar. Sembla que el jovent desperta; per això, et vull dir, a tu, Joaquim Tell, que no et conec: fort i endavant!, que tenni la força de la raó i Catalunya no morirà mentre quedin patriotes com tu. **Joan Taulada i Puigdemont.** (Girona)

Agraïment als organitzadors de la concentració de la Bisbal

Senyor Director,
Voldria fer arribar per mitjà del seu diari el meu agraïment als organitzadors de la IX Concentració Ciclista de la Bisbal, així com a totes les persones que hi varen col·laborar.

Vaig haver de menester servei d'ambulància i metge a domicili. Tots em varen atendre el màxim de bé i no vaig haver d'abonar res.

La IX Concentració va ésser

un èxit, com sempre. Us felicito; valore l'esforç que feu per dur a terme cada any aquest esdeveniment ciclista a la Bisbal i rodalies.

Endavant i fins l'any que ve. **Elena Santamaria Colomer** (Barcelona)

Els salvadors

Sr. Director,
Sí, n'hi han que es tenen per salvadors, salvadors de la pàtria, salvadors de l'església, bahl, salvadors per antonomàsia; molum signum, es tenen pels bons, pels de qualitat. Mal principi per redimir.

Això sí, vinguin prebendes, sinecures, fiançaments econòmics, on s'ennuegaran els prosèlits. Els que diuen de l'Opus i també tothom. Se sap d'un Francesc d'Assís que, sense tenir-se per salvador, s'agafà a la pobresa, al despullament, a les nafres de la Creu redemptora i salvadora. Per aquest coriol, no necessitem defensar-nos ni a la premsa ni enlloc.

Oh, poverello d'Assís, ben bé sabies com és el Regne de Crist i com se'l viu, i com el poble, en la seva intuïció senzilla, ho esbrina, ho descobreix. No és pas lligar els gossos amb llonganisses. **Narcís Girbau.** (Girona)

El carrer de Romanyà

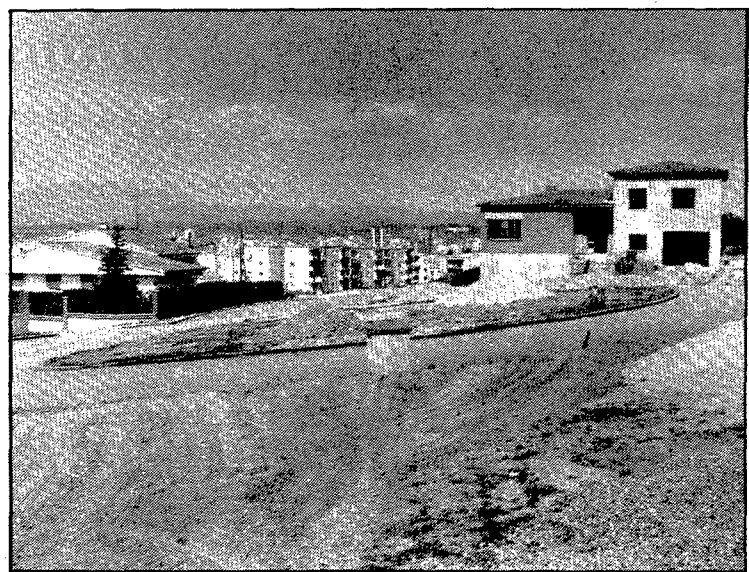
402

El carrer de Romanyà enllaça la urbanització «Puigvistós» amb els grups d'habitatges «Gerona para Gerona» i «Punta del Pi», situats a la part alta de Montilivi.

D'aquest enllaç, només és pavimentada la part que pertany a la urbanització «Puigvistós» i ho està essent en aquests moments la part més pròxima a la «Punta del Pi».

El carrer té una forma curiosa, ja que la part més alta rodeja una petita plaça de forma oval. El nivell d'edificació és pràcticament nul, ja que es troba en un extrem de la urbanització. Acaba al carrer de Sant Roc i la seva única travessia és el carrer del Far.

El nom li fou atorgat en el ple del 19 de juliol del 1985, al mateix temps que els altres dels carrers de «Puigvistós», i recorda el poble de Romanyà de la Selva, pertanyent al municipi de Santa Cristina d'Aro, als vessants meridionals de les Gavarres. És un poble on els últims temps hi han proliferat les urbanitzacions de segona residència, utilitzades sobretot per gironins. Algunes cases s'han convertit en residència permanent. En una

d'elles va viure els últims anys de la seva vida l'escriptora Mercè Rodoreda, que és enterrada al cementiri del poble. Romanyà és també cèlebre pels monuments megalítics pròxims: el dolmen conegut com la Cova d'en Daina i dos menhirs.

La urbanització «Puigvistós»,

en la qual es troba el carrer, té pla parcial definitivament aprovat el 26 de maig del 1964, però no ha començat a desenvolupar-se fins al començar els anys vuitanta.

J.Fabre

NECROLÒGIQUES

MATEO PÉREZ I CALVENTE

A la tendra edat de 3 mesos, va morir ahir a Figueres, Mateo Pérez i Calvente. Havia nascut a Figueres i residia al carrer Nou, 60, de Figueres.

Els seus pares, Joaquim i Mª Carme.

La missa tindrà lloc avui, a les 3 de la tarda, a l'església de la Immaculada de Figueres.

Que descansi en pau.

SALVADOR ILLA I PUJADAS

Va morir a Calella, a l'edat de 84 anys, Salvador Illa i Pujadas. Era casat amb Rosa Riera i Torrus; i tenia dues filles, Encarna i Mª Assumpció.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Calella. Que descansi en pau.

La SOCIETAT FILATÈLICA GIRONINA i la seva Junta Directiva us conviden al funeral que tindrà lloc avui dimarts, dia 15, a 2/4 de 8 de la tarda, a l'Església del Carme, per l'ànima de

Manuel Enguïdanos i Sabater

que morí el passat dia 4 d'abril a Palafrugell

Girona, abril del 1986

Amadeu Vilà i Costa

Ahir dia 14 d'abril va fer quatre anys que ens vas deixar, però per més anys que passin sempre estaràs entre nosaltres.

La teva esposa, filles i néts, no t'obliden.

L'Armentera, 15 d'abril de 1.986